

﴿٥١﴾ سُورَةُ الدَّارِيَّاتِ ZARİYAT SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mekke'de nâzil olmuştur. 60 âyet 360 kelime 1287 harften ibarettir. Bu Sûre-i Celile daha ziyâde Vahdaniyet-i İlâhiye'yi bildiriyor.

وَالدَّارِيَّاتِ ذُرَّوًّا 1-

Vâv'ı kasemdir. (Biz yemin ediyoruz, muhatabı inandırmak için. Âllâh-û Teâlâ'nın kasem yemini, kasem ettiği şeyin Nezd-i İlâhi'de kıymetli olduğuna işaretler.) وَالدَّارِيَّاتِ ذُرَّوًّا Zerrelere, (toprağı ve gayrisini) savuran o zerrelere halkeden, Rabbi hakkı için. (Yâni kendi büyüklüğü hakkı için demektir.)

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا 2-

Bir ağırlık taşıyan (yağmur yükünü yüklenen bulut)lar hakkı için.

فَالجَارِيَاتِ يُسْرًا 3-

Kolaylıkla akanlar (seyreden gemiler) hakkı için.

فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا 4-

(Yağmur, erzak vesâir) işleri taksim eden Melekler hakkı için.

5- **إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٍ**

Size va'dolunanlar doğrudur. Ve muhakkak cezâ, mutlaka vukû bulacaktır.

Âllâh-û Teâlâ'nın bu eşyaya yemin etmesi. Her biri, O'nun kudretinin kemâline delâlet ettiği içindir.

6- **وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ**

Cezâ günü (kiyâmet günü) muhakkak hâsıl olacaktır.

7- **وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ**

Kendine has yollara sahip semâ hakkı için

8- **إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ**

Sizin, (Rasûlümüz ve Kur'an hakkındaki) sözleriniz. Cidden muhtelif ve mütenakız, farklı görüş içindedesiniz.

9- **يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ**

مَنْ يُؤْفِكُ عَنْهُ Yüzünü çeviriyor Âllâh-û Rasûlullah, Kur'an'dan. مَنْ أُفِكَ İlm-i İlâhi'de yüzü çevrilmiş olan kimselerdir.

Gerçekten Kureyş, Peygamber ve Kur'an hakkında farklı şeyler söylüyorlardı. Peygamber ve Kur'an hakkında bazıları sahir ve sihir, bazıları şair ve şiir, bazıları da kâhin ve kehanet demişlerdir.

10- **قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ**

Kahrolsun o koyu yalancılar! (Kur'an ve Rasûl-û Ekrem Sallâl-lâhû Aleyhivesellem hakkında, çeşit çeşit söyleyenler.)

11- الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

Onlar, koyu bir cehalet içerisinde kalmış gafillerdir.

12- يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ

İşte bunlar gelirler istihzâ sûretiyle "Ceza günü ne zaman?" diye sorarlar.

13- يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

O gün, onların ateşe sokulacakları gündür.

14- ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ (O gün onlara;) "Azabımızı tadın. İşte (dünyada) acele gelmesini beklediğiniz şey buşdur" denir.

Kâfirler dünyada va'dedilen bu azabın kendilerine çarçabuk gelmesini istiyorlardı.

15- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

فِي جَنَّاتٍ Şüphesiz ki müttekiler, Âllâh'tan korkanlar, Cennetlerde pınar başlarındadırlar.

16- أَخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

أَخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ Rablerinin kendilerine verdiklerini se-

vinçle alır, kabûl ederler. **إِنَّهُمْ** O ehl-i cennet, **كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ** cennete girmeden evvel dünyada bile **مُحْسِنِينَ** iyilerden idiler.

Muhsin lügat mânâsı; iyilik yapanlar. Şeriât mânâsı; Âllâh-û Teâlâ'yı görür gibi ibadet yapanlar.

17- كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

Onlar geceleri pek az uyurlardı. (Kalan saatlerinde de namaz kılar ve ibadet ederlerdi.)

18- وَالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

Seher vaktine erdiklerinde de (bu ibadet ve taatta iken sanki bütün gece günâh işlemişler gibi) istiğfar ederlerdi.

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e, "Nasıl istiğfar edelim?" diye sorulduğunda efendimiz.

"Âllâhûmmâğfirlenâ verhamnâ ve tûb aleynâ inneke entettevvâbürrahim" buyurmuşlardır.

19- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

O ehl-i cennetin dünyada olan mallarında, dilenenlerin ve (ifetleri sebebiyle dilencilik etmeyen) muhtaçların bir hakkı (nasib ve kısmetleri) vardı.

20- وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

Kesin olarak inananlar için yeryüzünde işaretler vardır. Yeryüzünün dağlarında, denizlerinde, ağaçlarında, bitkilerinde, madenlerinde ve canlılarında; Cenâb-ı Hak'ın kudret, irade ve birliğine delâlet eden alâmetler vardır.

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ-21

Kendi nefislerinizde de ibretler vardır. Görmüyor musunuz?

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ-22

Rızkınızda size va'dedilen şeyler de semâdadır. (Yağmur, sevâp, ikab ve amel defterleri hepsi göktedir.)

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ-23

Gökleri ve yerleri halkeden Hâlik'in hakkı için. **مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ** Bu hak ve hakikattir size beyân ediliyor. **إِنَّهُ لَحَقٌّ** Söylediğiniz sözün, kendinizin sözü olduğuna nasıl şüphe etmiyorsanız. Bunda da hiç şüphe yoktur.

Buna göre insan kendi konuşmasının, kendisine ait olmasından nasıl şüphe etmezse, haber verilen şeylerden de öylece şüphe etmemelidir.

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ-24

Ey Ekmelerrusûl Sallâllâhû Aleyhivesellem, İbrahim Aleyhisselâm'ın kerim olan misafirlerinin haberi sana geldi mi? (Bunlar meleklerdi.)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ-25

Bu melekler, İbrahim Aleyhisselâm'ın yanına girdiler. **فَقَالُوا سَلَامًا** Selâm verdiler. İbrahim Aleyhisselâm da selâmlarını aldı. (Kendi kendine de) **قَوْمٌ مُنْكَرُونَ** bunlar tanımadığım kimseler demişti.

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ۖ -26

Hemen ailesinin yanına gitti, semiz bir buzağı (kebabi) getirdi.

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ -27

Getirdikten sonra misafirlerin önlerine koydu. İbrahim Aleyhisselâm, "yemez misiniz" demişti.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ -28

(Yemediklerini görünce) onlardan endişeye düştü, içine bir korku düştü. (Bu hâl, Cebrail Aleyhisselâm'ın hâline aksetti.) İbrahim Aleyhisselâm'a, "bizden korkma" dediler. (Biz, Âllâh-û Teâlâ'nın Rasûlleriyiz) Kendisine, âlîm olan İshak Aleyhisselâmdır, ilm-i kesir olan İsmail Aleyhisselâm ile tebşir ettiler.

Melekler kendilerini tanıtınca, Cebrail Aleyhisselâm kanadı ile kebaba dokunmuş, buzağı dirilerek anasının yanına gitmiş.

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صُرَّةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ -29

İbrahim Aleyhisselâm'ın hanımı Sâre Radyâllâhû Anhâ, bu haberi işitince seslenerek geldi. (Taaccüp ve hayâsından) yüzünü kapayarak, "Ben ihtiyar, çocuk doğuramaz, hasta bir kadını nasıl olur?" dedi.

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ -30

كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ; Cebrail Aleyhisselâm dedi; Rabbin böyle buyurdu. إِنَّهُ Muhakkak Âllâh'tır, هُوَ الْحَكِيمُ her şeyi yerli yerine halkeder. الْعَلِيمُ Mahlûkatın halini bilendir."

İbrahim Aleyhisselâm'ın hanımı Sâre Radyâllâhû Anhâ, o tarihte rivayete göre kendisi 90, İbrahim Aleyhisselâm ise 120 yaşındaymış. Sârâ Radyâllâhû Anhâ, çocuk haberini alınca şaşkınlık ve utangaçlığından elini yüzüne vurarak, yaşlılığını ifade etmişti.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ-31

İbrahim Aleyhisselâm, onların melek olduğunu anlayınca; "Ey Rasûller, sizin hal-û şanınız nedir, (ne için geldiniz?) dedi.

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ-32

إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ. Cevap verdiler İbrahim Aleyhisselâm'a. "Âllâh tarafından kâfir, mücrim bir kavme gönderiliyoruz." مُّجْرِمِينَ

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ-33

Biz üzerlerine yağdıracağız, عَلَيْهِمْ o kavim üzerine (ateşte pişirilmiş) taşlar atmak üzere geldik.

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ-34

Onlar (her biri) Rabbinin indinde hadd-i tecavüz edenler için işaretlenmiştir.

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ-35

مَنْ كَانَ Biz Azimüzşan, Lût kavminin içinden çıkardık, فَأَخْرَجْنَا
orada bulunan Mü'minleri çıkardık. فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ -36

Fakat Müslümanlardan bir evden gayri, ev halkından başka kimse bulamadık.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ -37

Terk ettik o asarları, آيَةً alâmettir Âllâh'ın kuvvet-i kudretine. Ve orada elim bir azaptan korkanlar için, orada bir işaret bıraktık.

Bırakılan işaret; atılan taşlar, birbiri üstüne yığılmış kayalar veya simsiyah kokmuş bir sudur.

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ -38

Mûsâ Aleyhisselâm'ın kıssasında da bir ibret vardır. Biz Azimüşşân Mûsâ Aleyhisselâm'ı, Fir'avn'e gönderdik. Kuvvetli delil, açık bir hüccet ile göndermiştik.

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ -39

Fir'avn, bütün kuvvetli ordusuyla beraber imânedan yüz çevirdiler. (Mûsa Aleyhisselâm için) وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ "ya bir büyücü veya mecnundur" dediler.

فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ -40

فَأَخَذْنَاهُ وَاَجْنُودَهُ Biz Azimüşşân, Fir'avnı askeriyle beraber alıverdik. وَهُوَ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ Hepsini denize döktük, (gark ettik.) مُلِيمٌ Bu sırada Fir'avn, (rububiyet davasına kalkıştığı ve peygamberleri tekzip ettiği için duyduğu pişmanlıkla) nefisini kınamakta idi.

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ 41-

Âd kavminin helâk edilmesinde de bir ibret vardır. Üzerlerine o kısır rüzgârı göndermiştik. (Onda ne hayır ve ne bereket vardı. Bir helâk rüzgârıydı.)

İmân edenler vardı 4000 kişi, imân etmeyenler ise daha fazlaydı. Rüzgâr gelince imân edenlerin üzerinden gayet hafif geçti. İmân etmeyenleri ise helâk etti.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ 42-

مَا تَذَرُ Bırakmazdı o rüzgâr, öyle kuvvetliydi. مِنْ شَيْءٍ Hiçbir şey bırakmazdı (canlarını, mallarını, hayvanlarını, her şeylerini) إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ. أَتَتْ عَلَيْهِ üzerlerinden geçip kül gibi savurdu. (Helâk etti,) kül gibi savuruyordu.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ 43-

Semûd kavminin helâk edilmesinde de bir ibret vardır. Onlara "bir süreye kadar faydalanın" denmişti.

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ 44-

فَأَخَذَتْهُمُ Rablerinin emrine karşı geldiler. فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ الصَّاعِقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ Bu yüzden kendilerini, göre göre yıldırım çarpmıştı. (Azaba uğratılmışlardı.)

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ 45

وَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ Ayağa kalkacak güçleri kalmamış, وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ yardım edenleri de olmamıştı. (Bu yüzden kaçıp kurtulamamışlardı.)

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ 46

Bunlardan önce de Nûh kavmini helâk etmiştik. Çünkü onlar da yoldan çıkmış, (küfür ve isyanla) doğruluktan çıkmış bir kavimdi.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ 47

Biz göğü, kuvvet ve kudretimizle bina ettik ve hiç şüphesiz onu genişleticiyiz. Gökler, Cenâb-ı Hak'ın kudretiyle kurulmuştur. Âllâh, bunu kurma ve yapma gücüne sahiptir. Yahut o ikisi arasındaki mahlûkatımızın rızkını genişletiriz.

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ 48

Yerleri de biz döşedik. Bakınız biz, ne güzel döşeyiciyiz.

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ 49

Her şeyden de çift çift yarattık ki düşünüp öğüt alasınız. Cenâb-ı Hak, her cins çifti yaratmıştır. Meselâ erkek ile dişi, yer ile gök, Güneş ile Ay, ova ile dağ, deniz ile kara, yaz ile kış, hayat ile ölüm, tatlı ile acı, aydınlık ile karanlık gibi. Böylece zıtların bir

araya getirilişini düşünen insan, mutlak Bir'e ve mutlak Yaratıcıya inanıp kulluk eder.

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ -50

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ O hâlde Âllâh'a koşun. (Bunları halkeden Âllâh'tır. Bu kuvvetin üstünde kuvvet yoktur. Şimdiden tevbe istiğfar ediniz.) إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ Ben, sizin için Âllâh'tan gönderilmiş bir peygamberim. Âllâh'ın emrini size beyân ediyorum.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ -51

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ Âllâh ile beraber başka bir mâbûd edinmeyin. إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ Ben, size Âllâh'tan nezir, korkutucu olarak geldim. Emr-i İlâhi budur.

Bu ve benzeri sözlerle Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, insanları Âllâh'a ve tevhide çağırıyor. İsyân ve şirkten sakındırıyor.

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ -52

كَذَلِكَ Hâlik-i Kâinat, Habibine teselli olarak beyân ediyor. Sana isyân eden yalnız senin ümmetin değil. مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ Senin bu kavminden, Mekkelilerden evvel de nereye gelmişse bir peygamber, إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ onlara iftira etmişler ve sihirbaz veya mecnûn dediler.

آتَوَّصَوْا بِهٖ بِلَّ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ -53

Hepsi bunu birbirlerine (yâni evvelkiler, sonrakilere) tavsiye

mi ettiler (ki bu söz üzerinde ittifak eylediler.) Hayır, belki cümle tuğyanda müşterektirler.

54- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

فتَوَلَّ عَنْهُمْ Ey Habibim Sallâllâhû Aleyhivesellem, onlardan yüz çevir. فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ Bunun için levm olunacak değilsin. Çünkü Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem sürekli olarak hakka dâvet etmiş ve bu yolda her çabayı göstermiştir.

55- وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ Va'z-ı nasihatı yap وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى çünkü va'z-ı nasihatın Mü'minlere faydası olur.

Müslümanlar inkâra kalkmazsa, dinlerse nasihatın faydası olur. Bugün olmazsa yarın olur. Sıkıntı geldiği zaman olur. Nasihat vazifesine lâyük olan kimse, bu âyete nazaran kendini gizlemeden söylemelidir.

56- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Ben, cinni ve insanları ancak bana kulluk, ibadet etsinler diye halkettim.

57- مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ Ben, onlardan rızık istemiyorum وَأُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum.

58- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

إِنَّ اللَّهَ Muhakkak Âllâh CelleCelâlûhû هُوَ الرَّزَّاقُ ancak kismetleri

yetiştiren O'dur. ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ Şedit olan kuvvete sahiptir. Rızık veren ve besleyen Âllâh'tır. Durum böyle olunca Âllâh'ın insanlara ve cinlere ihtiyacı yoktur. Üstelik kendilerinin de başkalarının da rızıklarını, O karşılamaktadır.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ -59

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا Nefsine zulmeden, bu azaba giriftar olanlar. ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ (Onlardan önce helâk olan) arkadaşlarının, evvelkilerin günâhları ne ise o nev'iden günâhları var. Onlara da azap olur. فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ "Nerede azap?" diye azabı, acele etmeyiniz.

Mekkeliler gibi küfür ve inkâra saparak Rasûl-û Ekrem Sallâlr lâhû Aleyhivesellem'i yalanlayanlara, önceden yok edilen kavimlerin başına gelen azap gelecektir. Öncekiler azaptan nasiplerini aldıkları gibi, bunlar da alacaklardır.

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ -60

فَوَيْلٌ Veyl olsun, azâb-ı elim olsun, yahut veyl cehennemden bir deredir. لِلَّذِينَ كَفَرُوا Onlar ki imân etmiyor, küfürde kalıyorlar. مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ Bugün de veyl olsun onların hallerine. O kâfirlere ki cezasını görecekler. (Bu sûre 41 def'a okunursa duâlar kabûl olur. 60 def'a okunursa her müşkülât halledilir.)